

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ กับการสอนปกติ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การสอนปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยการสอนปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์สูงกว่าการสอนปกติ
4. เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์สูงกว่าการสอนปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลวัดนางใน (ละอียดอุปถัมภ์)สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 158 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลวัดนางใน (ละเหยียดอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มจากห้องเรียน 4 ห้องเรียน เหลือ 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มที่ทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 30 คน สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 30 คน สอนโดยใช้การสอนปกติ

2. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนปกติ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์
4. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (mean : $\bar{x}$) ของคะแนน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3.2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. ทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์และโดยใช้การสอนปกติ ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ สถิติทดสอบที่ แบบสองกลุ่มไม่อิสระ (t-test dependent)

2. ทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองสองกลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบที่ แบบสองกลุ่มอิสระ (t-test independent)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์โดยการเขียนเรื่องจากภาพ เขียนเรื่องจากคำที่กำหนด เขียนแบบแต่งเรื่องต่อจากเรื่องที่กำหนดให้ ก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหา กิจกรรม ขั้นตอนการสอนกลุ่มทดลอง ใช้การสอนโดยกระบวนการคิดสร้างสรรค์ และกลุ่มควบคุมใช้การสอนปกติ จำนวน การสอนใช้เวลาเรียนปกติ รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

3. หลังจากการทดลองสอนจนครบทั้ง 14 ชั่วโมง แล้วได้ทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่มใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. บันทึกผลคะแนน การทดลองสอบหลังเรียน และนำคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ ด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ในการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ กับการสอนปกติ ผู้วิจัยสรุปผล ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การสอนปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนปกติไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนปกติ จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ในภาพรวมพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้กระบวนการคิด เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาความคิดที่แตกต่างจากความคิดเดิมๆ ไม่อิงข้อเท็จจริง เป็นความคิดที่ใช้ความรู้สึกของตนเอง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วจินตนาการได้อย่างกว้างขวาง รวมทั้งการจัดลำดับเนื้อหาขั้นตอนการสอนจากง่ายไปหายาก ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มและจินตนาการจนสามารถถ่ายทอดหรือแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นถ้อยคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ของตน นอกจากนี้

ยังช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย ดังที่ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2552, หน้า 3) ได้สรุปไว้ว่าสิ่งที่สำคัญมากในการพัฒนาการเขียนสร้างสรรค์คือ ครูภาษาไทยควรพยายามจัดกิจกรรมเร้าใจใหม่ ๆ จัดบรรยากาศให้จูงใจ โดยเริ่มจากสิ่งใกล้ตัว ยั่วๆ ให้มีความคิดแตกฉาน และให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนเพื่อให้นักเรียนรักการเขียนสร้างสรรค์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ธอร์นไคค์ (กรณีการ์ พวงเกษม, 2533, หน้า 37) เกี่ยวกับกฎแห่งผล (law of effect) คือ ผลแห่งปฏิกริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการกิจกรรมนั้นซ้ำอีก แต่ผลของปฏิกริยาใดไม่เป็นที่พอใจบุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำปฏิกริยานั้นซ้ำอีก ดังนั้นผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนต่างๆ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปรารธนา บุตรอุดม (2548, หน้า 3) ,จักรเพชร สุริยะกมล (2551, หน้า 3) และศศิพิมล พิกุลทอง (2550, บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การสอนปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ในภาพรวมพบว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพร้อม และเกิดความตั้งใจที่จะเรียน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ดำเนินการจัดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสนใจในการเรียน ดังที่ วรรณิ์ โสมประยูร (2542, หน้า 206) กล่าวว่า การพยายามกระตุ้นหรือเร้าใจให้นักเรียนกระตือรือร้นและกล้าแสดงออก หรือได้ประกอบกิจกรรมหลายๆอย่าง จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและเรียนอย่างสนุกสนานมีชีวิตชีวากระตือรือร้นศึกษาวิชาการ (2545, หน้า 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนมีกิจกรรมที่หลากหลายสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ (2549, หน้า 94) และทัศนัย ไพรี (2550, หน้า 72) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์กับการสอนปกติ ในภาพรวมพบว่าการสอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหากพิจารณาร้อยละของผลการเขียนสร้างสรรค์ทั้ง 2 วิธี พบว่าการสอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.37 คิดเป็นร้อยละ 72.00 ส่วนการสอนปกติได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.30 คิดเป็นร้อยละ 63.00 ซึ่งมีความแตกต่าง

กันมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสอนโดยใช้กระบวนการคิดเป็นกระบวนการสอนคิดที่ฝึกทักษะการคิดโดยใช้การเปรียบเทียบหลายลักษณะได้แก่ การเปรียบเทียบโดยตรง การเปรียบเทียบกับตนเอง และการเปรียบเทียบความขัดแย้ง จากการให้นักเรียนได้ฝึกการคิดเปรียบเทียบดังกล่าวทำให้นักเรียนได้ความคิด และเหตุผลที่แตกต่างกันไป แต่ก็สามารถนำความคิดเห็นนั้นมาแลกเปลี่ยนกันได้ นักเรียนสามารถนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งานได้ในกิจกรรมการสอนชั้นที่ 6 เป็นชั้นที่ให้นักเรียนนำความคิดที่ได้มาเขียนสร้างสรรค์เป็นผลงานของตนเอง ตลอดจนครูใช้คำถามที่ยั่วยุท้าทาย ให้เวลาพอเพียงในการคิดหาคำตอบ ยกย่องชมเชย เสริมแรง ซึ่งทัศพร เกตุถนอม (2550, หน้า 72) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดสร้างสรรค์นั้น กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้พยายามคิด และแสดงความคิดเห็นออกมา มีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมกับการเรียน ทิศนา ขัมมณี (2552, หน้า 252) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ กอร์ดอน (Gordon) ที่กล่าวว่า บุคคลจะเกิดความคิดสร้างสรรค์แตกต่างไปจากเดิมได้หากมีโอกาสคิดแก้ปัญหา ด้วยแนวคิดใหม่ๆที่ไม่เหมือนเดิม ปราโมทย์ จันทรเรือง (2552, หน้า 218) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการคิดของครูยุคใหม่จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์ในเชิงบวก มีความหลากหลายทั้งการใช้สายตา การยิ้ม ความใกล้ชิด เป็นกัลยาณมิตร มีความสามารถและทักษะในการอธิบายที่ชัดเจน การชักจูงโน้มน้าว กระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์ ใช้คำถามยั่วยุท้าทาย ให้เวลาพอเพียงสำหรับการคิดหาคำตอบ ยกย่องชมเชย เสริมแรง มีการประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงการคิดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ มะลิวัลย์ (2551, หน้า 3), มีดอร์ (Meader, 1995, p.1309-A) และเคนซ์ (Knez, 1993, p.563-A) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ กับการสอนปกติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสอนมีการจัดกิจกรรมเรียงลำดับตามขั้นตอน มีกิจกรรมที่หลากหลาย มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยเน้นบทบาทนักเรียนเป็นสำคัญ จัดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงออก แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี เนื้อหาที่นำมาใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัย ความสนใจ เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ส่งเสริมให้เกิดความคิดหลากหลายได้รับทั้งความรู้ และความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ประกอบกับครูมีความตั้งใจและความเอาใจใส่ ดูแลช่วยเหลือแนะนำ มีอารมณ์ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส วรรณิ์ โสมประยูร (2542, หน้า 204) ได้กล่าวว่า ความสามารถใช้วิธีสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี เหมาะสมกับจุดประสงค์ และเนื้อหาของบทเรียน มีเทคนิคหรือกลวิธีการสอนที่แปลก ใหม่ ทันสมัย ซึ่งเป็นที่น่าสนใจ ไม่ซ้ำซากจำเจทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และเกิดศรัทธาใน

ตัวครู ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชอบ สุขสมพีช (2551, หน้า 80) และซิมสัน (Simpson, 1999, p 106-A) ที่พบว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างที่สอนโดยใช้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ กับการสอนปกติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาส่งเสริมความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนนั้น ครูผู้สอนควรเลือกใช้การสอนโดยกระบวนการคิดสร้างสรรค์และควรศึกษาทำความเข้าใจกับกระบวนการดังกล่าวให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อให้ได้ผลที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ในแต่ละขั้นตอนครูควรให้กำลังใจ ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนตอบ ควรให้เวลาในการคิดหาคำตอบอย่างเหมาะสม

1.3 ควรเริ่มฝึกการเขียนสร้างสรรค์ตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระยะที่เด็กเขียนเป็นกลุ่มคำ เขียนเป็นประโยคได้แล้วเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดและการเขียนสร้างสรรค์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่นที่จะนำมาใช้ในการ ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการสอนที่ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ โดยศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่นความคงทนในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสติปัญญา เพศ เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.3 ควรนำวิธีการสอนโดยกระบวนการคิดสร้างสรรค์ไปใช้กับสาระอื่นๆ

